

Lovtidende A

2020

Udgivet den 24. december 2020

16. december 2020.

Nr. 2154.

Bekendtgørelse af lov om mark- og vejfred

Herved bekendtgøres lov om mark- og vejfred, jf. lovbekendtgørelse nr. 1847 af 14. december 2015, med de ændringer, der følger af § 74 i lov nr. 133 af 25. februar 2020.

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

§ 1. Enhver er pligtig til på alle årets tider at holde sine husdyr på sit eget.

Stk. 2. Under husdyr henregnes pelsdyr, som er opdrættet i fangenskab, og tamkaniner. Såfremt et i fangenskab opdrættet pelsdyr undslipper og ikke indfanges inden 2 måneder, anses det som vildt. Afkom, der følger moderdyret, er underkastet de for dette gældende bestemmelser.

Stk. 3. Loven omfatter ikke hunde.

§ 2. Det ansvar, som efter denne lov er forbundet med, at husdyr kommer ind på anden mands grund, indtræder også, når husdyr kommer ind på en dets ejer tilhørende ejendom, hvorover en anden har udelukkende brugsret.

Stk. 2. Som besidder benævnes i denne lov enhver, der holder husdyr, uanset om ejendomsretten over disse tilkommer en anden.

Stk. 3. De i nærværende lov for veje givne bestemmelser omfatter tillige gader, pladser og stier.

Kapitel II

Erstatning for skade forvoldt af husdyr, herunder særligt om forsikring og erstatning for skade forvoldt af løsgående heste

§ 3. Kommer et husdyr uden hjemmel ind på anden mands grund, skal dyrets besidder erstatte den skade, dyret forvolder ved at nedtræde, afføde eller fortære afgrøder, beplantning eller bevoksning, beskadige hegn eller vandløb, oprode eller sammentræde jordbunden. Samme regel gælder om skade, dyret forvolder ved at angribe et andet husdyr eller på anden voldelig måde tilføje det legemsbeskadigelse.

Stk. 2. Erstatning kan dog ikke kræves, hvis skaden er fremkaldt med forsæt eller uagtsomhed af skadelidte selv eller af en person, han har ansvar for. Er der skyld på begge sider, afgøres det efter fejlenes beskaffenhed, om erstatningen skal nedsættes eller helt bortfalde.

Stk. 3. Om erstatningskravets gennemførelse gives der regler i kap. VII.

§ 4. Det ansvar for skade voldt af husdyr, som kan påhvile andre end besidderen, berøres ikke af nærværende lov. Det samme gælder besidderens ansvar for skade, som ikke omfattes af erstatningsreglen i § 3, stk. 1.

§ 4 a. §§ 3 og 4 finder ikke anvendelse for skade forvoldt af løsgående heste, der er omfattet af §§ 4 b - 4 d.

§ 4 b. Ejeren af en hest er forpligtet til at erstatte den skade, hesten forvolder, når den er løsgående. Har skadelidte medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller bortfalde.

Stk. 2. Det påhviler ejeren af en hest at tegne forsikring, der dækker ansvaret i henhold til stk. 1. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter stk. 1. Heste, der holdes af det offentlige, er undtaget fra forsikringspligten.

Stk. 3. Med bøde straffes den, der undlader at tegne en forsikring efter stk. 2.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri¹⁾ kan fastsætte nærmere regler om forsikringspligtens gennemførelse.

§ 4 c. Bestemmelser i anden lovgivning om objektivt ansvar for skade forvoldt af løsgående heste, som påhviler hestens ejer eller andre, finder ikke anvendelse, hvis der kan pålægges ansvar i medfør af § 4 b, stk. 1.

§ 4 d. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige ejeren af hesten til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver person, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder den pågældende ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for vedkommende.

Kapitel III

Optagelse af husdyr

§ 5. Enhver er berettiget til selv at optage eller lade optage fremmede husdyr, som uden hjemmel færdes løse på hans grund.

Stk. 2. På veje kan optagelsesretten udøves af den, hvem vedligeholdelsen påhviler. Såfremt vejen er åben for almindelig færdsel, kan optagelsesretten tillige udøves af politiet.

Stk. 3. På jernbanarealer kan optagelsesretten udøves af de i banens tjeneste stående personer og af politiet.

Stk. 4. På fredede sandflugtsstrækninger kan optagelsesretten udøves såvel af grundens ejer eller bruger som af vedkommende sandflugtsbetjent.

§ 6. Ved optageren, hvem dyret tilhører, skal han snarest muligt og senest inden 24 timer, efter at optagelsen har fundet sted, tilstille denne - eller en til hans husstand hørende voksen person - underretning herom.

Stk. 2. Ved optageren ikke, hvem dyret tilhører, skal anmeldelse om optagelsen inden samme frist ske til sognefogeden, hvis en sådan findes, og ellers til politiet - der snarest muligt foranlediger optagelsen bekendtgjort, jf. dog § 9, stk. 3. Udgifterne herved vil være at refundere af den, hvem dyret tilhører.

Stk. 3. Undlader optageren at foretage underretning og anmeldelse i overensstemmelse med reglerne i stk. 1 og 2, skal optageren erstatte det ved afsavnet af dyret forvoldte tab.

§ 7. Optageren er bortset fra det i § 6, stk. 3, og § 18, stk. 3, 1. pkt., omhandlede tilfælde berettiget til at gøre optagne dyrs udlevering afhængig af, at der betales ham erstatning for forvoldt skade eller sikkerhedsstillelse herfor. Sikkerhedsstillelse kan ske hos vurderingsmændenes formand, der fastsætter dennes art og størrelse, såfremt enighed herom ikke kan opnås mellem parterne.

Stk. 2. Den, som lægger hindringer i vejen for udøvelsen af den i stk. 1 omhandlede ret til at tilbageholde et optaget dyr, straffes efter straffelovens § 293, stk. 2.

§ 8. Optageren er pligtig at fodre og passe det optagne dyr forsvarligt.

§ 9. Afhentes et optaget dyr ikke inden 24 timer, efter at dets besidder eller en til dennes husstand hørende voksen person af optageren har modtaget underretning om optagelsen, eller inden 3 dage efter at optagelsen er bekendtgjort, skal dyret bortsælges mod kontant betaling ved offentlig auktion efter forudgående bekendtgørelse med mindst 3 dages varsel. Dog skal dyr, der må formodes at indbringe mere ved slagtning end ved salg ved auktion, afhændes til et nærliggende slagteri eller slagtehus. Såfremt der ved auktionen ikke fremkommer noget rimeligt bud, skal auktionen standses og dyret afhændes efter regler, som fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, jf. § 12.

Stk. 2. Auktionen afholdes af sognefogeden, hvis en sådan findes og ellers af politiet. Auktionerne er gebyr- og afgiftsfri.

Stk. 3. Skønner sognefogeden eller politiet - at det optagne dyr er af så ringe værdi, at udgifterne til bekendtgørelse om dyrets optagelse og afhændelse overstiger salgsværdien, bliver dyret uden forudgående bekendtgørelse og auktion optagerens ejendom.

§ 10. Af det ved afhændelse i henhold til § 9, stk. 1, indkomne beløb afholdes forlods de med bekendtgørelserne og salget forbundne udgifter. Derefter fyldestgøres optagerens erstatningskrav, for så vidt dets størrelse er fastslået.

Stk. 2. Eventuelt overskud tilfalder statskassen, medmindre den dertil berettigede inden 3 måneder efter bortsalget kræver beløbet udbetalt. Fører optageren sag om erstatning for skade, som dyret har forvoldt under ophold på optagerens grund, bevarer han dog retten til at få dækning af beløbet indtil 1 måned efter, at der er afsagt endelig dom.

Stk. 3. Såfremt det indkomne beløb ikke dækker optagerens ovennævnte fordring, kan optageren kræve det udækkede beløb betalt af dyrets tidligere besidder.

§ 11. Hvis optageren ikke har rimelig mulighed for at have de i § 5 optagne dyr i pleje, kan de afleveres til vedkommende sognefoged, hvis en sådan findes, og ellers til politiet, der i så fald indtræder i optagerens rettigheder og pligter efter dette kapitel.

Stk. 2. Sognefogeden eller politiet afholder udgifterne til foder og pasning af dyret, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 9 og 10 skal iagttages, dog skal sognefogedens eller politiets udgifter til foder og pasning dækkes forlods af afhændelsesbeløbet.

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere bestemmelser om optagne dyrs afhændelse, herunder fastsætte særlige salgsmåder for dyr, som ikke kan ventes at indbringe deres fulde værdi ved de i § 9 nævnte salgsmåder.

Kapitel IV

Ufredsbøder, uvane husdyr m.v.

§ 13. Når husdyr, der er til væsentlig gene, uden hjemmel færdes løse på fremmed grund, kan besidderen straffes med bøde.

Stk. 2. For dræbte eller beskadigede dyr skal der ikke betales bøde.

§ 14. Uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner, fjerkræ og omstrejfende katte har den optagelsesberettigede ret til på forsvarlig måde at fjerne fra sin grund og skal ikke betale erstatning, hvis dyret herved kommer til skade eller omkommer. Besidderen af dyret kan kræve det beskadigede eller dræbte dyr udleveret mod betaling af erstatning for den skade, der er forvoldt.

Stk. 2. Nedskydning eller anden direkte på drab af dyret sigtende fremgangsmåde må dog kun anvendes, når dyrets besidder i forvejen inden for det sidste år er advaret, jf. dog stk. 3. Er besidderen ukendt, kan advarsel indeholdende en kort beskrivelse af det pågældende dyr ske gennem et på egnen udbredt dagblad. Advarsel er ikke nødvendig, hvis

dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Stk. 3. Nedskydning eller anden direkte på drab af katte og tamkaniner sigtende fremgangsmåde må ikke foretages, medmindre dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Stk. 4. Med hensyn til dræbte eller beskadigede dyr skal bestemmelserne i §§ 6, 8, 9 og 10 vedrørende optagne dyr iagttages i den udstrækning, de er anvendelige.

Kapitel V

Tøjring og græsning m.v.

§ 15. Husdyr må ikke græsse eller tøjres på de offentlige veje hørende arealer eller tøjres så nær herved, at de kan nå ind derpå. Dog kan vedkommende sogneråd med politidirektørens samtykke tillade græsning med køer eller geder på arealer henhørende til lidet befærdede kommunale bivej.

Stk. 2. På marker, der grænser til offentlige veje, må tyre over 1½ år og uvane kreaturer kun græsse, såfremt de er forsvareligt tøjret eller marken frahegnet vejen på betryggende måde.

Stk. 3. Tilsvarende bestemmelser kan i politivedtægten fastsættes for private veje, der er åbne for almindelig færdsel.

Stk. 4. Overtrædelse af de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser straffes med bøde.

§ 16. Den, som uden hjemmel tøjrer eller driver husdyr ind på fremmed grund eller skaffer dem adgang hertil ved at åbne led eller andet lukke, eller som tøjrer dem så nær ved naboens grund, at de kan nå ind på denne, straffes med bøde.

Stk. 2. Den, som uden hjemmel driver fremmede husdyr ind på sin grund, straffes med bøde.

Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, som uberettiget med forsæt løser anden mands tøjrede husdyr eller åbner bur, fold eller lukket mark, således at dyrene kan komme ud heraf.

Kapitel VI

Færdsel på fremmed grund

§ 17. Den, som uden ejerens tilladelse eller anden hjemmel færdes på anden mands grund eller som færdes ad en privat vej, hvor det ved færdselstavle eller andet lovligt opslag er tilkendegivet, at færdsel eller færdsel af den pågældende art er forbudt, straffes med bøde.

Kapitel VII

Vurderingsforretningerne

§ 18. Ønsker nogen at fremsætte erstatningskrav i henhold til § 3, stk. 1, skal han inden 7 dage, efter at skaden er blevet ham bekendt, begære den vurderet af de i § 21 nævnte vurderingsmænd.

Stk. 2. Begæringen rettes til formanden for vurderingsmændene, der samtidig så vidt muligt skal underrettes om navn og bopæl på besidderen af de dyr, der har forårsaget skaden.

Stk. 3. Undlader skadelidte at lade skaden vurdere som fastsat i stk. 1 og 2 uden med dyrets besidder at have truffet overenskomst om erstatningens størrelse eller om dens fastsættelse på anden måde, bortfalder ethvert krav mod dyrets besidder på erstatning for de i § 3, stk. 1, omhandlede skader. Dette gælder dog ikke, såfremt det ved dom fastslås, at skaden er voldt i ond hensigt eller ved grov hensynsløshed.

§ 19. Når skaden er vurderet og det findes godtgjort, hvem der var det skadevoldende dyrs besidder, afgør vurderingsmændene ansvarsspørgsmålet ved en kendelse, der tillige fastsætter, hvorledes der vil være at forholde med hensyn til omkostningerne ved vurderingsforretningen.

Stk. 2. Findes det ikke godtgjort, hvem der var det skadevoldende dyrs besidder, vurderes skaden, og skadelidte kan, såfremt dyret afhændes i henhold til § 9, kræve sit erstatningskrav fyldestgjort i overensstemmelse med reglerne i § 10, stk. 1.

§ 20. Vurderingsmændenes afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 21. For hver kommune beskikkes 3 vurderingsmænd til at vurdere de i henhold til § 18 anmeldte skader. Kommunalbestyrelsen kan dog i større kommuner bestemme, at kommunen deles i flere vurderingsdistrikter.

Stk. 2. Vurderingsmændene beskikkes af kommunalbestyrelsen, der tillige bestemmer, hvem der skal fungere som formand.

Stk. 3. Vurderingsmændene er forpligtet til også at udføre vurderinger i nærliggende kommuner eller distrikter, når de der beskikkede vurderingsmænd har lovligt forfald, og det kræves af vedkommende vurderingsformand.

Stk. 4. I stedet for at beskikke de i stk. 1 nævnte vurderingsmænd kan kommunalbestyrelsen bestemme, at de vurderingsmændene tillagte forretninger skal overdrages medlemmerne af det i henhold til lov nr. 259 af 27. maj 1950 om hegn²⁾ nedsatte hegnsyn.

§ 22. Vurderingsmændene beskikkes for perioder, der falder sammen med valgperioderne for kommunalbestyrelserne.

Stk. 2. Ingen, der har opnået en alder af 60 år, er forpligtet til at modtage beskikkelse som vurderingsmand. Den, der har fungeret som vurderingsmand i en periode, er ikke forpligtet til at modtage beskikkelse før efter udløbet af en ny periode. Om i øvrigt nogen har gyldig grund til at begære sig fritaget for hvervet, afgøres af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indbringes for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

§ 23. Den en vurderingsmand meddelte beskikkelse kan tilbagekaldes af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indbringes for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

§ 24. Ingen må deltage som vurderingsmand i en vurderingsforretning, når han

- 1) selv er part i sagen eller personlig interesseret i dens udfald,